

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 30

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΕΝ

ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΜΠΤΗ 27 ΜΑΪΟΥ 1921

ΕΤΟΣ Α'. ΑΡΘ. ΦΥΛΛΟΥ 10

ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
2-ΖΗΝΩΝΟΣ-2

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ—ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΔΩΡΟΣ ΜΙΚΡΟΣ

ΟΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΜΑΣ

Μ. ΔΑΜΠΡΑΛΗΣ
Υ.Α.Ε. ΧΑΪΡΟΠΟΥΛΟΣ
Α. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ
ΝΙΚ. ΚΟΚΚΑΛΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΝΟΥΦΩΝΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΣ ΑΥΑΚΟΝ
Α. ΦΩΝΑΡΗΣ
Γ. ΣΑΥΤΩΝ

ΣΤΙΣ ΦΥΛΛΟΔΙΕΣ ΤΟΥ ΡΟΥΦ 2

"Υστερα δα' ἐν δουλείᾳ, σὸν ἀγαπημένο της."

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΕΙΡΟΤΑΝΤΙΣΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΙΚΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΩΡΕΑ 16-8-85
ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-85
ΑΡΙΘ. 38165

Ο ΓΚΡΑΧΟΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΗΡΙΟΝ
 τῶν ἁγίων Συμεὼν προεβόλου
 καὶ Ἰωάννου ἁγίου
 τῶν ἁγίων Τριμήνου Κρη-
 νίου Καταδότης, Γιώτης
 ἁγίου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ
ΣΤΟ «ΚΑΠΡΙΣ»

Μορὲ εἶναι οὐκ ἀπὸ τῆς ἐντελούς
καὶ θὰ μὴ λυγρὴ καὶ ὁ ἀπαλὸς
ἀν γένει πᾶσι στὸ Ἄττινα μέσῃ
ἐντα μὲν ἐντα λέει
νὰ κατῆσθαι μὲ κάνα κορίτσι
μέσῃ στὸ «Καπρί»

Ὅλα λά τὸ Ἄττινα
ἐντα Κόρη
λέει πᾶσι γὰρ
[ὅτε μισοφύγει
καὶ λέει ἀκόμα πᾶσι
[τὸ βοᾶν
τὸ φορεῖ μόνον κα-
[τε Κυριακὴ
Μορὲ εἶναι οὐκ ἀπὸ τῆς ἐντελούς
[μὴ ἐπιτυχία
νὰ πετόχῃ καὶ ἐντα
[καρμυῖ
τέτοινα Ἀττιναίαντες
[κοιτῶν
νὰ τὴν πᾶσι στὴν
Ἄγκυρα
καὶ νὰ μὴ τὴν ἀ-
[φῆσθαι ποτέ.

Νῆσον λοιπὸν καὶ μπαίνω στὸ «καπρί»
Ἐγώ, ὁ Ἰζὲτ καὶ ἄλλοι τρεῖς...
Κατομάστῃ μέσῃ σ' ἕνα καμαρίνι.
καὶ ἀρχίζει ὁ Ἰζὲτ νὰ πίνῃ...
ἀρχίζω καὶ ἐγὼ νὰ παρατηρῶ
γιὰ νὰ βρῶ καμμιὰ Ἀττιναία νὰν τὴν φάω,
δηλαδή νὰ μ' ἀγαπᾷ
καὶ τὰ φάω καὶ τὰ φάω!...
Σὲ κοίματι ὅρα
μπαίνει μέσα μὴ μανροφόρα
γυμνὴ ἀπ' τὰ πόδια ὡς τὸ λαγὸ
καὶ ἀπ' τὸ λαγὸ ὡς τὰ πόδια
καὶ ἀρχίζω νὰ κάγω ἐπισπώνοντα...
Ἐκίνη σκίρτα καὶ κάπνιζε πούρο μεγάλο
τὸ ἕνα ἀπάνω στ' ἄλλο,
καὶ ἐξήκωνε καὶ τὸ φουστάνι της ὡς ἀπάνω
πὺρ πῆγα νὰ πετάνω...
Ἄς εἶναι... ἔρχομαι κοντὰ της
ζητάω τ' ὄνομά της
καὶ τὴν προσκαλῶ νὰ μᾶς κάμῃ πούρα
γιατὶ πολὺ ἐπιτυχεῖται μὴ γυναικὶ ὅρα...
Ἐκίνη τῆς λέει νὰ σᾶς ἀγαπῶ
καὶ στὴν Ἄγκυρα νὰ σᾶς κοιβαλῶ...
καὶ ἄλλα πολλὰ κομμάτια,
ἀγγούρια, ἀντράκιες, καράσια
καὶ θεάματα μοναδικὰ πὺρ ὁ ἀπορηθὼς...
Τουρεκισμούς καὶ φηδ' ἀκίσεις
καὶ παραστάσεις κομικὸς
καὶ σφαγὴς ἐξαφανικός.
Ἐγὼ ἐκεῖ ἀναπαύομαι καὶ κανόνια
καὶ πολλὰ πολλὰ καντελλόνια
πὺρ θὰ κάθουν οἱ στρατιῶτες μου ὅλοι
ὅταν θὰ μπούν στὴν Πόλι.
Τῆς ἀρεσά τῆς κυρίας καὶ σφάλλοντες τὸ
(μὰν)
μοῦ προσφέρει τὴν καρδιά της καὶ τὸ
κρεββάτι.

Σάν νύχτωσε σιγὰ-σιγὰ τραβῶ
στὸ σπίτι τῆς ὁμορφῆς νὰ πάω...
Ἐχουν νύκτωρ... Ἡ Ἀττιναία εἶναι φίλη
καὶ εἶναι καλλίτερη ἀπὸ τὴν Ἄγκυρα ἢ Ἀττινα
γι' αὐτὸ ὁρισμένως θὰ τὴν καταλάβω
νὰ τὴν κἀνω σκλάβο...
Γούρνομαι φούρια-φούρια
καὶ πέφτει στὸ κρεββάτι
ποῦσε σεντόνια καινούργια...
Ἐκίνη ἦταν μυρουδιά γεμάτη
καὶ ἔτσι μυρωμένη καὶ προσκλητικὴ
ἀρχίζει νὰ μὲ φιλεῖ
ἐδῶ καὶ ἐκεῖ...
Μ' ἀξάρω ἀπάνω στὸ λίκωμα
πὺρ ἐννοεῖται μέσῃ στὴν ἀγκαλιά
βλέπω ἐκεῖ στὸν τοίχο ἀπάνω
τὴν εἰκόνα τοῦ δικοῦ σας Βασιλέα...
Μαζὲ εἶναι οὐκ ἀπὸ τῆς ἐντελούς
τ' εἶναι κἀνὸ, πᾶσι μὲ τηρεῖ
ἀ μὲ φάει, μισή, τὰ μὲ φάει...
Μὰ πρὶν περάσω νὰ φύγω
καὶ νὰ πᾶω πρὸς λευτερότητα
καταπῶ... τίνα δια... λευτερότητα...
ἔτσι λευτερότης
ἐρχομαι στὴν Ἄγκυρα, κοιμάτο...
ΑΒΔΟΓΑ ΧΑΜΙΖ.

ΠΡΟΤΥΠΟΙ ΚΑΙ ΑΙΜΙΝΗΜΑΤΑ
Η ΤΟΜΠΟΛΑ

Βράδυ. Μπαίνουμε μαζί στὸ καφενεῖο τῆς
οδοῦ Σταδίου, ὅπου ἡ Ρωσικὴ τομπολά εἶχε ἐγ-
καθιδρῶσει τὸ σφαιροῖόν της. Ἡ Μιμίκα τρελλαι-
νεται γιὰ τὴν τομπολά. Καθήμεθα ἐκεῖ σὲ μιὰ
ἀκροῦλα καὶ παίρνουμε δυὸ καρέκλες.
Ὁ ἀρχηγὸς τῆς τομπολῆς φωνάζει
— Πενήντα ὀκτώ...
Τὴν στιγμὴν ἐκείνην κατεβάζω τὸ χέρι μου καὶ
χουφτώνω τὸ μικρὸ ἀγαλματάκι χερσὶ τῆς Μι-
μίκας.
Ὁ τομπολῆς ἐξακολουθεῖ...
— Ἐννεήντα...
Τὸ πόδι μου συμπλέκεται λίαν ἀποτελεσματι-
κῶς μὲ τὸ ποδαράκι τῆς Μιμίκας.
— Σαράντα τέσσερα...
Ἄν ἔχω παιὰ τὸ νοῦ μου στὴν καρέκλα... Ἀ-
πειράντας ἡ Μιμίκα εἶναι ἀφοσιωμένη. Κι' ὅλο
βουλῶνται καὶ ὅλο βουλῶνται ἀριθμούς... Κι' ἐγὼ
ὅλο προχωρῶ καὶ ὅλο προχωρῶ...
Ὁ τομπολῆς ἐξακολουθεῖ...
— Εἰκοσι πέντε...
Τὸ χέρι μου ἀνεγκράτητο περὶ διαλοθεῖται διὰ
μέσον τοῦ στενοῦ ὁριζήσκου τῶν κατὰ ἀκρῶν
καὶ σταματᾷ κουρασμένο εἰς τὸ ἀκρότατον ση-
μεῖον τῆς γάμπας.
— Δέκα τέσσερα...
Τὸ χέρι μου προχωρεῖ. Ἡ Μιμίκα ἀλλάζει
χρώματα. Προσπαθεῖται τὸν ἀπαπειλούμενον κιν-
δυνὸν τῆς ψυχραιμίας της.
— Τρία...
Τὸ χέρι μου προχωρεῖ ἀκαθεκτόν... Ὀλίγον
ὑπολείπεται εἰς τὸ πᾶν θὰ ἔχῃ συντελεσθῇ.
— Τριάντα ὀκτώ...
Σφίγγω τὰ δόντια μου, προχωρῶ καὶ ὅσορα
ἀπὸ ἀγωνιστὴ πορείαν τῆς χερσὸς ἐπαναπαύω σὲ
τὴν εἰς ὁμαλὸν ἔδαφος.
— Τομπολά! φωνάζει ἀξίωμα ἡ Μιμίκα...
Καὶ πετάγεται ἀπάνω.
Τὸ χέρι μου εἶχε μείνει μετῴρων...
ΟΡΕΣΤΗΣ

ΔΙΦΟΡΟΥΜΕΝΑ ΜΕΡΑΚΙΑ
ΙΣΤΟΡΙΑ

Θὰ φιλήσω τὸ
[λαγὸ σου,
τὸ χειλάκι, τὸ
[βεῖλ σου,
τὴ κοιλιά, τὸν
[ἀπαλό σου
κ' ὅσορα καί...
Μὲν στὸ τραπ
[βλέπω καρέκλα
νὰ τὰ πίνῃ, στὸ
ποτήρι καὶ στεν-
μῶντομαι κοντὰ
[τοῦς
καὶ τοὺς κάτω
[κο...
Κ' ὅσορα σὺν
[κατεβάζω

κἀνω νὰ τὰ τοπιλῶ
καὶ μπροστὰ αὐτῆς τραβῶνται
ταὶ τραβῶ καὶ ἐγὼ ἀπο...

Φεῖνομαί μαζί στὸ σπίτι
καὶ πρὸς τὸν ὁμορφῆς
μὲ τυλίγουν μὲ βροχίαν
καὶ ἐγὼ πᾶσι νὰ τοὺς τὰ λῶ...

ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Μία καμαριέρα νόστιμη ὄρα καὶ ἡ ἀπορῆ
ἐπῆγαν στὴν ἀγορὰ σπιτι καὶ μισοδάτη
τῆς λέει πᾶσι κορίτσι μου... Πᾶς ὁ ὁμορφῆς
(τραπῶ!)
Κι' ἐκείνη μοῦ εἶπε νεοπαλὰ ἡδὼν καὶ τὸν
Ἄλξ. Αἰδοῦνός της

Τὴν Κυριακὴν 30 Μαΐου

Η «ΑΤΛΑΝΤΙΣ»

Γραφεῖα—Τυπογραφεῖα Ζήνωνος 2 Ἀθῆναι

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥ ΧΑΣΙΚΗ
Η ΚΑΛΙΠΣΣΑ

Γούργουρα γούργουρα γούργουρα
γούργουρα γούργουρα γούργουρα
γιὰ νὰ ταντωθῇ τ' ἀδελφί
καὶ ἡ Μεντῆα ἡ χαμοῦρα,
ὅπου ὅλη μέρα ξεροτοῖρεται
ὅπου λούζεται καὶ νύβεται
ὅπου βάζει τὰ καλά της
γιὰ τὸ φίλο της τὸ Γιάγκο
ὅπου χαρῶλεται τὸν οὐρανοτάγκο
Τὸ λοιπὸν στὰ πολλὰ τέτοια
πιπεράτα χαρῶλεματα
ἀρχίσαν τὰ μετῴματα.
Ἡ Μεντῆα ἀντραλεῖται
γαῖρας καὶ χαμοῦρεται
καὶ μὴ παραταῖ σὲ μὴση
καὶ τὸ δίνει πρὶν τὸ λῶση
καὶ ἔχει νὰ φερῇ
Ἡ, ὁ γούργουρα γούργουρα,
κἀλλο ἔχω νὰ πετάνω
πρὸς τὰ μὲ ρίξῃς καί...
καὶ νὰ πῆσῃ σὺ ἀπάνω.
Ἄκου λέει νὰ ψηφίξῃ.
Ἄκου λέει νὰ ψηφίξῃ,
δηλαδή καὶ νὰ ψηφίξῃ
μὰ καὶ νὰ φερῇ.
Νοῦκου, γούργουρα γούργουρα,
καὶ ἀσφαλτοστρωτὴ καρδιά
γιατὶ ὅταν θὰ φερῇ
ποῖός θὰ κάμῃ τὰ παιδιὰ;
Πᾶς; ἔγω θὰ τὰ γεννάω;
ἔχει γούργουρα νὰ γουρῶ
νὰ μὲ χαρῶλεται...
Βρὲ γλυκῆ καὶ σαρκίτικα
τσουκλίτες καὶ ροσολία
καὶ λικέρια καὶ σαμπάνια
καὶ ρομπόλια.
Σκέψου τί ἀνατριχίλλες
ἀντράς σὺ καὶ νὰ γεννᾷς
καὶ χαρῆς οὐρανοτάγκο
νὰ γεννηθῶνται...
Βρὲ μυστήρια μεγάλα...
στὸν ντεκέ τὸν μαζομάτι λιὰ
μὲ στρωμνῶνται ἡ Μεντῆα
καὶ μὲ πέφτει ἀγκαλιά
καὶ μὲ ρίχνει στὸ κρεββάτι
καὶ ἔχειται καὶ ἡ Παρρέν
καὶ ὁ δὸς τοὺς μὲ κοινῶν
καὶ τὰ κάνουν. Μεδέν...
Ἄστα, ὁ Μεντῆα, τοῦτα,
ὅταν λείπῃ ἡ μηχανή
πᾶσι θὰ κωνηθῇ ἡ ὁδοῦ...
μοναχὴ τῆς δὴν κοινῶν.
Ἄσε τὴν ψηφοφορία
καὶ τὰ χαρῶλεματα...
καὶ μὲ πιάει τὸ γυνὸ μου
μὲ ὅλα τοῦτα τὰ πιπεράματα...
Νοῦδα ἀναγκαῖα γλῶσσα
καὶ ἀναγκαῖα ἡδονή...
γούργουρα... μηχανὴ μοναχὴ...
δὴν κοινῶν... δὴν κοινῶν...
Πᾶς; μπορεῖ ποτε ἡ κοινὴ
δὴν νὰ χαρῶλεται...
τὰ κλωστοποιοὺ νὰ βγάλῃ
καὶ νὰ ἀναδύσῃ...
Ἄστα, μπορεῖ νὰ γεννηθῇ ποτε
τὸ ἀντιπῶδο σὲ σὺ...
τὴ μισὴ νύχτῃ ἡ κοινὴ
καὶ ὁ πρῶτος νύχτῃ
νύχτῃ τὴν ἀλλή μισή.
Τότε, ὁ, καὶ ὁ ἴησος σου
πᾶσι σὺν κοινῶν ἡ κοινὴ
θὰν τὸ λῶση μοναχὴ
νὰ κινεῖται ἡ μηχανή...
Ἄσε τὴν ψηφοφορία
στὴν Πάρρεν τὸ λαλῶν
πὺρ τὴ μηχανὴ δὴν ἔχει
ὅλα καὶ μηχανικὸ...
Ἄσε καὶ τὴν καλὴν ὁμορφῆς
καὶ ἡδονῆς σου...
τώρα πᾶσι, στὸ στομάχι μου
τὸ ὅλο μὲλός μου, βρὲ...
Ο ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΤΟΥΡΓΟΥΡΑΣ

καὶ νὰ πῆσῃ σὺ ἀπάνω.
Ἄκου λέει νὰ ψηφίξῃ.
Ἄκου λέει νὰ ψηφίξῃ,
δηλαδή καὶ νὰ ψηφίξῃ
μὰ καὶ νὰ φερῇ.
Νοῦκου, γούργουρα γούργουρα,
καὶ ἀσφαλτοστρωτὴ καρδιά
γιατὶ ὅταν θὰ φερῇ
ποῖός θὰ κάμῃ τὰ παιδιὰ;
Πᾶς; ἔγω θὰ τὰ γεννάω;
ἔχει γούργουρα νὰ γουρῶ
νὰ μὲ χαρῶλεται...
Βρὲ γλυκῆ καὶ σαρκίτικα
τσουκλίτες καὶ ροσολία
καὶ λικέρια καὶ σαμπάνια
καὶ ρομπόλια.
Σκέψου τί ἀνατριχίλλες
ἀντράς σὺ καὶ νὰ γεννᾷς
καὶ χαρῆς οὐρανοτάγκο
νὰ γεννηθῶνται...
Βρὲ μυστήρια μεγάλα...
στὸν ντεκέ τὸν μαζομάτι λιὰ
μὲ στρωμνῶνται ἡ Μεντῆα
καὶ μὲ πέφτει ἀγκαλιά
καὶ μὲ ρίχνει στὸ κρεββάτι
καὶ ἔχειται καὶ ἡ Παρρέν
καὶ ὁ δὸς τοὺς μὲ κοινῶν
καὶ τὰ κάνουν. Μεδέν...
Ἄστα, ὁ Μεντῆα, τοῦτα,
ὅταν λείπῃ ἡ μηχανή
πᾶσι θὰ κωνηθῇ ἡ ὁδοῦ...
μοναχὴ τῆς δὴν κοινῶν.
Ἄσε τὴν ψηφοφορία
καὶ τὰ χαρῶλεματα...
καὶ μὲ πιάει τὸ γυνὸ μου
μὲ ὅλα τοῦτα τὰ πιπεράματα...
Νοῦδα ἀναγκαῖα γλῶσσα
καὶ ἀναγκαῖα ἡδονή...
γούργουρα... μηχανὴ μοναχὴ...
δὴν κοινῶν... δὴν κοινῶν...
Πᾶς; μπορεῖ ποτε ἡ κοινὴ
δὴν νὰ χαρῶλεται...
τὰ κλωστοποιοὺ νὰ βγάλῃ
καὶ νὰ ἀναδύσῃ...
Ἄστα, μπορεῖ νὰ γεννηθῇ ποτε
τὸ ἀντιπῶδο σὲ σὺ...
τὴ μισὴ νύχτῃ ἡ κοινὴ
καὶ ὁ πρῶτος νύχτῃ
νύχτῃ τὴν ἀλλή μισή.
Τότε, ὁ, καὶ ὁ ἴησος σου
πᾶσι σὺν κοινῶν ἡ κοινὴ
θὰν τὸ λῶση μοναχὴ
νὰ κινεῖται ἡ μηχανή...
Ἄσε τὴν ψηφοφορία
στὴν Πάρρεν τὸ λαλῶν
πὺρ τὴ μηχανὴ δὴν ἔχει
ὅλα καὶ μηχανικὸ...
Ἄσε καὶ τὴν καλὴν ὁμορφῆς
καὶ ἡδονῆς σου...
τώρα πᾶσι, στὸ στομάχι μου
τὸ ὅλο μὲλός μου, βρὲ...
Ο ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΤΟΥΡΓΟΥΡΑΣ

Ο ΓΙΑΝΝΗΣ Ο ΤΟΥΡΓΟΥΡΑΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΕΣΗΜΕΡΙΝΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
Αἰδοῦνός της

